

- ΙΑ'. Εἰς οὐρανὸς, ἢ δύο εἰσίν; 92.
- ΙΒ'. Τὶ δήποτε μίαν εἰπὼν τὴν τῶν ὑδάτων συναγωγὴν, πολλὰς μετὰ ταῦτα δηλοῖ; «Συναχθήτω γάρ, φησὶ, τὸ ὄδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν». 93.
- ΙΓ'. Τὶ δήποτε τὰς οὐκ ἐδωδίκους βιοτάνας βλαστῆσαι προσέταξεν ὁ Θεός; 93.
- ΙΔ'. Τῶν φωστήρων δημιουργηθέντων, τί γέγονε τὸ πρότερον φῶς; 93.
- ΙΕ'. Τὶ ἔστι τὸ, αἱς σημεῖα, καὶ εἰς καιροὺς, καὶ εἰς ἐνιαυτοὺς, καὶ εἰς ἡμέρας; 96.
- ΙΖ'. Τὶ δήποτε τὰ μὲν φυτὰ πρὸ τῶν φωστήρων ἐποίησε, τὰ δὲ ζῶα μετὰ τούτους; 96.
- ΙΓ'. Τίνος χάριν τὰ μὲν φυτὰ οὐκ ηὔλογησε, τοῖς δὲ ζώοις ἔφη: «Αὐξάνεσθε»; καὶ τὰ ἔξης. 97.
- ΙΗ'. Διὰ τὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἔρπετα πεποίκην ὁ Θεός; 97.
- ΙΘ'. Τίνι ἐ Θεός εἰρηκε: «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὅμοιωσιν ἡμετέραν»; 100.
- Κ'. Τί ἔστι τὸ, «Κατ' εἰκόνα»; 104.
- ΚΑ'. Τὶ δήποτε διαφερόντως τὴν ἑδδόμην ἡμέραν ηὔλογησεν ὁ Θεός; 117.
- ΚΒ'. Τὶ ἔστι, «Πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς»; 120.
- ΚΓ'. Εἰ ἐκ τοῦ θείου ἐμφυσήματος γέγονεν ἡ ψυχὴ, ἐκ τῆς οὐσίας ἀρά τοῦ Θεοῦ ἐστιν ἡ ψυχὴ; 121.
- ΚΔ'. Τὶ δήποτε τὸν παράδεισον ἐφύγευσεν ὁ Θεός μέλλων ἐκεῖθεν τὸν Ἀδάμ διὰ τὴν ἀμαρτίαν εὐθὺς ἐξορίζειν; 121.
- ΚΕ'. Τίνες ἐν οὐρανῷ φασι τὸν παράδεισον εἶναι. 121.
- ΚΖ'. Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τὸ ξύλον τὸ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ, νοητὰ χρὴ λέγειν, ἢ αἰσθητά; 124.
- ΚΖ'. Οὐκ οὖν εἶχον τὴν γνῶσιν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, πρὸ τῆς τοῦ ἀπειρημένου καρποῦ μεταλήψεως; 124.
- ΚΗ'. Πῶς οὖν μετὰ τὴν βρῶσιν ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν· πρὸ γάρ τῆς βρῶσεως ταῦταν οὐκ εἶχον τὴν αἰσθησιν; 125.
- ΚΘ'. Πῶς ἐκ τοῦ παραδείσου φησὶν ὁ Μωϋσῆς τὸν Τίγριν ἐξιέναι, καὶ τὸν Εὐφράτην, οὓς φασί τινες ἐκ τῶν ὀρῶν ἀναβλύζειν τῆς Ἀρμενίας; 125.
- Α'. Τὶ δήποτε ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἀδάμ τὴν γυναῖκα διέπλασεν. 128.
- ΛΑ'. Εἰ φρόνιμος ὁ ὄφις, καὶ ἐπαινούμενος μόριον γάρ ἡ φρόνιμις ἀρετῆς. 128.
- ΛΒ'. Αλογος ὃν δὲ ὄφις πᾶς διελέχθη τῇ Εὔφῃ; 129.
- ΛΓ'. Τὶ ἔστι, «Διηνοίχθησαν οἱ ὄφθαλμοι τῶν δύο»; 129.
- ΛΔ'. Τὶ δήποτε τοῦ διαβόλου τὴν ἀπάτην προσεγκόντος, ὁ ὄφις κολάζεται; 129.
- ΛΕ'. Διὰ τὶ δὲ τὸν ὄφιν ἐδημιούργησεν ὁ Θεός, ὅργανον αὐτὸν προειδώς τῆς πονηρίας ἐσόμενον; 132.
- ΛΔ'. Διὰ τὶ δὲ τὸν διάβολον ἐποίησε, εἰδὼς τοιούτον ἐσόμενον; 132.
- ΛΖ'. Αγαθὸν τὸν Θεὸν ὀνομάζοντες, πᾶς αὐτῷ περιάπτετε τοσαύτην ἀποτομίαν; Ὁμότητος γάρ καὶ ἀπηνείας, τὸ διὰ βρῶσιν ὀλίγην τοσαύτην ἐπενεγκεῖν τιμωρίαν, οὐ τοῖς ἡμαρτηκόσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐξ ἐκείνων βεβλαστηκόσι. 132.
- ΛΗ'. Τίνος ἔνεκα, τοῦ Θεοῦ εἰρηκότος, ἢ δ' ἂν ἡμέρᾳ φάγη ἀπὸ τοῦ ξύλου, θανάτῳ ἀποθανῆ, οὐκ εὐθὺς ἀπέθανε τὴν ἐντολὴν παραβάσις; 137.
- ΛΘ'. Τοὺς χιτῶνας τοὺς δερματίνους τί νοπτεόν; 137.
- Μ'. Τὶ ἔστι τὸ, «Ἴδού γέγονεν Ἀδάμ ὡς εἰς ἐξ ἡμῶν»; 141.
- ΜΑ'. Εἰ ἐλυπήθη Κάιν, μὴ δεχθέντων τῶν παρ' αὐτοῦ προσενεχθέντων, δῆλον ὅτι μετεμλύθη τῶν γάρ μεταμελουμένων ἡ λύπη. 144.
- ΜΒ'. Ποῖον σημεῖον ἔθετο τῷ Κάιν ὁ Θεός; 144.
- ΜΓ'. Τίνα δὲ Κάιν ἐσχε γυναῖκα; 144.
- ΜΔ'. Τίνας ἀνεῖλεν ὁ Λάμεχ; 145.
- ΜΕ'. Ποῦ μετέθηκεν δὲ τῶν ὄλων Θεός τῶν Ἐνώχ; 145.
- ΜΖ'. Τὶ δὴ τοῦ Ἀδάμ ἡμαρτηκότος, Ἀθελ δικαιοις ἐτελεύτησε πρῶτος; 145.
- ΜΖ'. Τίνας οὐσίας τοῦ Θεοῦ κέκληκεν ὁ Μωϋσῆς; 148.
- ΜΗ'. Τίνας καλεῖ γίγαντας ἡ θεία Γραφή; 152.
- ΜΘ'. Διὰ τὶ πολὺν χρόνον ἔζων οἱ παλαιοί; 152.
- Ν'. Τὶ δήποτε τῷ κατακλυσμῷ τὰ τῶν ἀνθρώπων πλήθη διέρθειρεν; 152.
- ΝΑ'. Τὶ ἤσθιεν ἐν τῇ κιβωτῷ τὰ θηρία; 153.
- ΝΒ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐμνήσθη Κύριος τοῦ Νῶε»; 156.
- ΝΓ'. Τὶ ἔστιν, «Ωσφράνθη Κύριος ὁσμὴν εὐωδίας»; 156.

